

Thoma László igehirdetései

Lekció: Zsolt 84

Textus: Mt 5, 6

Boldogok vagytok...

Boldogok vagytok- boldogok lesztek, boldogok lennétek, boldogok voltatok... hányszor, és milyen sok összefüggésben hangzik el ez a kifejezés a mindennapi életben. Mennyire sokan használják, talán ki is használják saját céljaikra. Hiszen az ember alapvető törekvése benne van: beteljesedni, elégedettnek lenni, jól lenni. Megterhelt kifejezés ugyanakkor a boldogság, és az ember gyakran már kételkedik, ha akár csak meghallja ezt a szót. Ígértek már boldogságot politikai rendszerek, ideológiák, személyek nekünk, ami sohasem következett be.

Érdemes egyébként megfigyelni azt is, milyen boldogság képet sugároz felénk a média, mely akarva akaratlanul hat ránk. Először is a legnagyobb boldogság a modern ember számára a birtoklás. Birtokolni a legújabb, a legjobb dolgot. Lehetőleg nagyobbat és szebbet, mint ami a másiknak van. Másodszor boldog az az ember, aki „képben van”, akinek a legfrissebb információ van a birtokában. Harmadszor a boldogság majd a jövőben lesz megfogható: most tegyél meg mindent, hogy majd későbbi éveidben boldog lehess.

A Biblia nem ilyen boldogságról beszél nekünk. Valami többet, jobbat mutat be. És bár a legfőbb jó, az örök élet és boldogság még hátra van, annak részletei már itt is átélhetők, és a földi életben is megtapasztalhatók.

Érdekes, hogy az Ige kiket mond boldognak. Soha sem a sikereseket, az önmagukat megvalósítókat, a törtetőket, az első helyezetteket. Összességében azt mondhatnánk, hogy boldogok a hit emberei. Boldogok, akik élő kapcsolatban vannak az élő Istennel az Ő Fián, Jézus Krisztuson keresztül. Boldogok, akik ezáltal a lényegest a lényegteltől meg tudják különböztetni.

Mindezt természetesen részletesen tárgyalja az Ige, így a ma felolvasott Igénk tágabb környezete is, a boldog mondások. Megismerhetjük ebből, hogy a boldogságnak több dimenziója is van, melyet fel kell fedoznünk.

1. „Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtettek.”

Ebben a boldogmondásban Jézus alapszükségletekről beszél. Étel és ital, mely nélkül nem képzelhető el a földi lét. Éhség és szomjúság az emberben olyan érzetek, melyek erre emlékeztetnek bennünket. Nélkülözhetetlenek, hiszen ha valaki nem érezne szomjúságot, akkor könnyen bajba kerülhetne: csak rosszullet vagy ájulás figyelmeztetné arra, hogy nincs elég folyadék a szervezetében. Azt mondja Jézus, hogy boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra. Nélkülözhetetlen ez a tudat, ez az érzés: szükségem van az igazságra. Tudni akarom az igazságot! Ismerni akarom az igazságot! Meg akarom ismerni az igazságot! Még többet akarok belőle! Az igazság egyébként

az eredeti szöveg által használt görög szó alapján három jelentéssel bír: jogi, erkölcsi és egy egészen mindennapos, gyakorlati oldala is van. Úgy érzem, mindhárom értelem a Bibliához kapcsolódik, és ott ragadható meg igazán. A gyökere az igazságnak az Igében van. Isten lényében és Jézus Krisztus személyében ismerhető meg az igazság a Szentlélek Isten munkájaként!

A modern ember egyik legnagyobb tragédiája pontosan az, hogy nem tudja, mi az igazság, hogyan ragadható meg, de még azt sem, körülbelül merre keresse. Pilátus is felteszi ezt a kérdést: Mi az igazság?- és ez egy őszinte, talán kétségbeesett kérdés. Mi, keresztyének úgy kereshetjük az igazságot, úgy vágyhatunk több után, hogy tudjuk, merre is keressük! Azt mondja Jézus, hogy aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitattik! Boldogok vagyunk, ha jó helyen keresünk, ha Istennél, az Ő Igéjében, a Vele való kapcsolatban keresünk. Jó helyen keresünk, mert meg fogjuk találni a válaszokat.

Boldogok vagyunk tehát, ha vannak kérdéseink! Ha be merjük vallani, hogy vannak még fel nem fedezett területek a hit dolgaiban, hogy van, amit még nem tudunk Istentől, hogy van még mit keresnünk! Boldogok vagyunk, ha nincsenek kész válaszaink, mint a farizeusoknak voltak. Ha akkor is merünk gondolkodni és kérdezni, ha már vannak jól bejáratott, megrögzött válaszaink. Ne féljünk, ha egy-egy kérdésben többet, újat értünk meg az Igéből: ez Isten munkája. A növekedésünket, javunkat szolgálja!

2. Csodálatos ígéret kapcsolódik ehhez a boldogmondáshoz, mely reménységgel tölti el az embert. Akik éheznek és szomjaznak az igazságot, megelégtetnek. Megismerhetik és átélhetik, mi az, hogy ELÉG. Teljességet ígér itt a Mester, megnyugvást, a célba érkezésnek a boldog állapotát.

Több kérdést is felvethet számunkra ez az ígéret, például hogy ez vajon csak az örökkévalóságra vonatkozik, vagy már itt is teljesen megtapasztalható? Ha igen, akkor a földi körülmények között milyen mélységben élhetem át a teljességet, megelégedettséget? Nem lehetséges, hogy az elégedettség csupán jó alaptermészet kérdése...?

Azt kell hogy mondjam, testvéreim, hogy Isten ígéretei esetén nincs helye a kérdéseknek, kétkedésnek, bizonytalanságnak. Nézzünk meg erről egy bibliai példát: Az ígéretekkel kapcsolatban az Ige Ábrahám személyét állítja elénk példaként. A Római levélben a hívők atyjának nevezett Ábrahámról ezt olvassuk: „Isten ígéretét nem vonta kétségbe hitetlenül, sőt megerősödött a hitben dicsőséget adva Istennek, és teljesen bizonyos volt afelől, hogy amit Isten ígér, azt meg is tudja tenni.” (Róm 4, 20-21) Pedig Ábrahámnak lett volna oka kételkedni, sok mindent nem is látott meg azokból a dolgokból, amit Isten megígért neki. Mégis megtanulta, az ígéret – beteljesedés hit dolga, és időben a kettő nem mindig áll közel egymáshoz.

„Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságra, mert ők megelégtetnek.” Olyan dologról van tehát itt szó, aminek a beteljesülését ki kell várni. Reménykedni kell benne, hogy bekövetkezik és hinni, hogy megélhetjük, megtapasztalhatjuk az ígéretet magát. Az evangélium számunkra,

hogy teljességre jutni lehet a földi életben is, elégedettnek lenni, hálásnak lenni. És meg lehet tapasztalni mindezt a Jézus Krisztussal való közösségben, akiben eljött a teljesség a földre, aki megmutatta nekünk a teljes szeretetet, aki tökéletes Isten és tökéletes ember is volt.

3. Kedves Testvéreim, mikor készültem az igehirdetésre, Isten a szívemre helyezte ennek az Igének nem csak az örömét, erejét, de a felelősségét is! A felelősséget, amit mi, akik hiszünk, és éhezünk és szomjazzuk az igazságot, óhatatlanul hordozunk. Mi, akik megtapasztalhatjuk az elégedettséget, a célba érést az Istennel való kapcsolatban. Felelősségünk van azok felé, akik ezt nem ismerik, nem tapasztalták. Mert ha vannak boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságot, akkor vannak, akik nem boldogok. Akik nem szomjazzák és éheznek az igazságot. Akiknek nincsenek kérdéseik, akik közönyösek, akik azt mondják, hogy nincs igazság, akik elfásultak, akik kiégtek... akik nem ismerik Jézust. Ők, akik nem elégítetnek meg, és nem találnak megnyugvást az életükben. Felelősségünk van, hogy az életünkön lehessen látni, érezni, hogy van szomjúságunk, vágyunk az Isten után, az igazság után, amit megelégit az Isten! Nem magánügy tehát ez a vágy, a hit, amivel az ígéretet elfogadjuk, hanem életünk látható része, bizonyosága kell hogy legyen! Azzal, hogy beszélünk a megtalált és megismert igazságról, Jézus Krisztusról, aki maga az igazság, azzal, hogy mi magunk is igazságosan élünk és nem szeretjük a hamisságot, nem tűrjük meg életünkben a gerinctelenséget, hazugságot. Felelősségünk és küldetésünk ez, melyben megtapasztalhatjuk Istenünk segítségét, erejét, aki hiszem, hogy alkalmassá és hitelessé tehet minket ebben a szolgálatban is!

4. Kedves Testvéreim, jó érzés úgy elbocsátani benneteket, olyan útravalót adni, amely erőt adó, biztató. Boldogságról szól, az Isten ígéretéről, amely megragadható hittel. Cselekvésre buzdít az Ige, keresésre, lelki éhségünk és szomjúságunk betöltésére, a többre való vágyásra. Felelősségünk és küldetésünk van az Ige alapján megélni mindazt, amit kaptunk Istentől. Nem lenne azonban teljes ez a képe, ha nem beszélnék még egy dologról. Arról, hogy ez az Ige is teljes egészében akkor teljesül majd be, ha majd színről-színre látjuk a mi Urunkat. A végső választ majd akkor kapjuk kérdéseinkre, a teljes lelki szomjúság és éhség akkor elégítetik majd meg. Mindezt pedig hittel várjuk, hit által ragadhatjuk meg. A végső beteljesedésig, tisztán látásig pedig maradnak olyan kérdéseink, amikre lehet, hogy nem kapunk választ. Maradnak kérdőjelek. De csak addig. **„Most tükrök által, homályosan látunk, akkor pedig színről-színre; most töredékes az ismeret, akkor pedig úgy fogok ismerni, ahogyan engem is megismert az Isten.”** (1Kor 13,12) Ez a keresztyén reménység forrása: Isten teljes megismerése az örök boldogságban.

Azt kívánom, hogy őszinte harcainkban, keresésünkben érezzük, tapasztaljuk, hogy velünk az Isten. Mellettünk van. Biztat és erősít. Meg akar ajándékozni: önmagával, áldásaival, boldogsággal. Legyünk minden időben nyitottak RÁ!

Ámen!